

1

Ellis heeft haar fiets haastig naast de schuur gezet en stormt met wapperende haren via de achterdeur door de keuken de huiskamer in.

‘Mam! Ik heb misschien een baantje! Na de vakantie!’

Carola pakt de afstandsbediening die naast haar op de bank ligt. Ze drukt de aflevering van haar favoriete soapserie op pauze. Het is een herhaling, dus verder kijken kan straks wel.

‘Vertel, kind!’ zegt ze.

Ellis baalt ervan dat haar moeder haar nog steeds ‘kind’ noemt. Ze is geen kind meer! Ze heeft een naam! Bovendien: ze is al dertien! Ze gaat eind augustus naar de brugklas mavo/havo! Ze zucht demonstratief.

‘Wat is het?’ vraagt Carola. ‘Kom op! Ik ben nieuwsgierig!’

‘Ik kwam juf Ingrid tegen in het winkelcentrum. Met haar zoon, Pimmetje, van vier, en zij heeft een jongere broer die daar in de telefoonwinkel werkt.’

Carola schiet in de lach. ‘Nu ga je even te snel voor me, kind. Wat heeft juffie Ingrid dan met een baantje voor jou te maken?’

‘In die telefoonwinkel komen soms oudere mensen die maar niet snappen hoe hun nieuwe telefoon werkt. Ze

komen soms wel vier keer terug en dan vragen ze steeds hetzelfde.'

'Ah,' zegt haar moeder. 'Ik geloof dat ik het begin te begrijpen.'

Ze staat op en loopt naar de keuken. 'Vertel verder, kind, dan zet ik intussen een vers kopje thee.'

Ze glimlacht als ze de kastdeur open doet waar de pot met theezakjes staat. 'Groen?' roept ze over haar schouder.

Een baantje voor haar dochter? In een telefoonwinkel? Ergens klopt dat wel. Ellis is slim, maar soms ook een onhandig type bij wie ondanks de goede bedoelingen nogal eens iets misgaat. Maar ze houdt van techniek en IT en roept ook steeds dat ze misschien ooit juf wil worden. Ze is handig met de computer en met smartphones, dus wie weet...

'Ik heb in groep acht Juf Ingrid al een paar keer uit de problemen met het digibord geholpen,' roept Ellis vanaf de bank in de huiskamer. 'En met haar telefoon. En daarom dacht ze aan mij toen haar broer vertelde dat ze iemand zoeken om op zaterdagmorgen een bejaardenspreekuur op poten te zetten.'

Dat klopt wel, denkt Carola, terwijl ze de ketel met water op de kookplaat zet en de knop op acht zet. Die juf Ingrid heeft een zwak voor onze dochter. Ze begrijpt mijn kind beter dan ik. Maar bij de klasgenoten van Ellis in groep acht is het precies andersom. Daar ligt ze niet echt lekker, die begrijpen niets van haar. Sommigen gaan

alleen met haar om uit eigenbelang, want Ellis weet altijd de oplossing als er iets moeilijks met hun telefoontjes aan de hand is. De andere meiden in haar klas laten haar links liggen, maar gelukkig zit ze daar niet echt mee. Ellis is nu eenmaal het buitenbeentje. Mooie haartjes, Disneyfilms en de nieuwste kledingtrends interesseren haar niet echt. En laat dat nu juist van levensbelang zijn voor de meiden uit haar klas. Dus vragen ze haar nooit voor een verjaardagsfeestje of om samen gezellig naar de stad te gaan. Nou, gelukkig is gaat ze nu verlost zijn van die krenge. Ze voelt dat natuurlijk wel, maar ik geloof echt dat zij het diep in haar hart niet zo erg vindt.

‘Zullen we er een stroopwafeltje bij nemen?’

Ik vond het geen prettig idee dat onze dochter er op de basisschool een beetje bij hing, denkt Carola. Ik hoop dat het er straks in de brugklas leuker aan toe zal gaan...

Ze pakt het dienblad op, zet er de kopjes, een schaalje met twee stroopwafels op en loopt ermee de kamer in. Ja, gelukkig zat Ellis daar zelf niet mee. Ze zei regelmatig dat ze die meiden kon missen als kiespijn. En Juf Ingrid heeft ons goed duidelijk gemaakt dat ons kind in de klas of op het schoolplein niet gepest werd. ‘Ellis is nu eenmaal geen meeloper,’ herinnert Carola zich haar uitspraak. ‘Jullie dochter heeft haar mondje heus wel bij zich, hoor! Ze kan die meiden wel de baas!’

En dat klopt helemaal.

Ze zet het blad op de salontafel en lacht naar Ellis. ‘De pot laat ik nog even in de keuken staan; de thee moet nog even trekken. Nou, vertel verder...’

En Ellis vertelt hoe ze in het winkelcentrum met Aysha Bouasse, het enige meisje uit groep acht met wie ze toch wel vriendin is, bij een modezaak het rek met afgeprijsde jurkjes bekeek toen juf Ingrid toevallig langskwam met haar zoontje. ‘We hadden een praatje over Pimmetje die straks naar groep een gaat. En over de eindmusical van volgende week. Ze zei dat ze zo blij was dat...